

JUMAT Biuro Projektowe, Marek Trębarczyk, ul. Lipowa 12, 26-300 Opoczno,

tel: 607 603 279, @: jumat03@wp.pl

**PROJEKTY BUDOWLANE, EKSPERTYZY TECHNICZNE, ŚWIADECTWA ENERGETYCZNE, KOSZTORYSY,
PRZEGLĄDY TECHNICZNE, KIEROWNIK BUDOWY, INSPEKTOR NADZORU,
ORGANIZACJA INWESTYCJI**

PROJEKT ARCHITEKTONICZNO - BUDOWLANY

NAZWA ZAMIERZENIA BUDOWLANEGO

**Remont kościoła p.w. św. Józefa
w Poświętnem**

ADRES OBIEKTU BUDOWLANEGO:

**jednostka ewidencyjna 100706_2 Poświętne
gm. Poświętne
dz. nr ew. 426**

INWESTOR

**Kongregacja Oratorium św. Filipa Neri w Studziannie
ul. Główna 7
26-315 Poświętne**

PROJEKTANT:

**mgr inż. arch. Katarzyna Adamska
spec. architektoniczna bez ograniczeń
nr upr. 418/SWOKK/2021**

**mgr inż. Marek Trębarczyk
spec. konstrukcyjno – budowlana bez
ograniczeń
nr upr. LOD/0620/POOK/06**

Opoczno, styczeń 2024 r.

Spis treści

Strona tytułowa	Str. 1
Spis treści	Str. 2
Oświadczenie projektantów	Str. 3
Część opisowa	Str. 4-18
Część rysunkowa	
Rzut przyziemia	Nr rys. A-01
Rzut więźby dachowej	Nr rys. A-02
Rzut dachu	Nr rys. A-03
Przekrój A-A	Nr rys. A-04
Elewacja wschodnia	Nr rys. A-05
Elewacja południowa	Nr rys. A-06
Elewacja zachodnia	Nr rys. A-07
Elewacja północna	Nr rys. A-08
Drzwi elewacji bocznej	Nr rys. A-09
Drzwi elewacji frontowej	Nr rys. A-10
Detal okna	Nr rys. A-11
Detale	Nr rys. A-12
Detale	Nr rys. A-13
Dokumentacja fotograficzna	Str. 19-26

OŚWIADCZENIE

Zgodnie z art. 34 ustęp 3d pkt. 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994r. Prawo Budowlane
(Dz. U. 2021r. poz. 2351 z późn. zmianami) zaświadczamy że:

PROJEKT ARCHITEKTONICZNO – BUDOWLANY:

REMONT KOŚCIOŁA P.W. ŚW. JÓZEFA

jednostka ewidencyjna 100706_2 Poświętne, obr. 0014 Poświętne,
dz. nr ew. 426
został sporządzony zgodnie z obowiązującymi przepisami oraz zasadami wiedzy
technicznej.

PROJEKTANT:

mgr inż. arch. Katarzyna Adamska
spec. architektoniczna bez ograniczeń
nr upr. 418/SWOKK/2021

mgr inż. Marek Trębarczyk
spec. konstrukcyjno – budowlana bez
ograniczeń
nr upr. LOD/0620/POOK/06

Opoczno, styczeń 2024 r.

CZEŚĆ OPISOWA

1. Rodzaj i kategoria obiektu budowlanego będącego przedmiotem zamierzenia budowlanego

Przedmiotem opracowania jest inwestycja pt. „remont kościoła p.w św. Józefa w Poświętnym jedn. ew. 100706_2 Poświętne, obr. 426 Poświętne, dz. nr ew. 462. Kościół wpisany jest do rejestru zabytków pod nr rej.: 344 z dn. 21.06.1967r., oraz 458 z dn. 28.02.1957r.

2. Sposób użytkowania oraz program użytkowy obiektu budowlanego

Po wykonaniu remontu kościoła, funkcja obiektu nie ulegnie zmianie.

3. Zakres prac remontowych

- a) odtworzenie stolarki okiennej;
- b) konserwacja drzwi zewnętrznych;
- c) wymiana parapetów zewnętrznych;
- d) wymiana uszkodzonych dachówek;
- e) impregnacja więźby dachowej;
- f) wykonanie rynien i rur spustowych;
- g) naprawa uszkodzonych tynków elewacyjnych i malowanie;

4. Układ przestrzenny oraz forma architektoniczna obiektu budowlanego

Układ przestrzenny pozostaje bez zmian.

Całość tworzy zwięzłą formę architektoniczną. Wszystkie przewidziane do wykonania roboty budowlane nie zmieniają kubatury, powierzchni zabudowy jak również elewacji budynku.

5. Charakterystyczne parametry obiektu budowlanego

Bez zmian

6. Opinia geotechniczna oraz informacja o sposobie posadowienia obiektu budowlanego

Opinia geotechniczna zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z 25.04.2012r. Dz.U.2012 nr 463 w sprawie ustalenia geotechnicznych warunków posadowienia obiektów budowlanych. Na przedmiotowym terenie występują proste warunki gruntowe pochodzenia mineralnego – grunt jednorodny genetycznie i litologicznie, ułożony równolegle do powierzchni terenu. Jest to grunt nośny wytrzymujący naprężenia w granicach 0,15 MPa (1,5kg/cm²) – odpowiadający omawianemu projektowi architektoniczno - budowlanemu.

Budynek zaliczany do pierwszej kategorii geotechnicznej. Zwierciadło wód gruntowych poniżej posadowienia ław fundamentowych. Brak występowania niekorzystnych zjawisk geologicznych. Nasypy i wykopy nie występują.

7. Liczba lokali mieszkalnych i użytkowych

Bez zmian.

8. Zapewnienie niezbędnych warunków do korzystania z obiektów użyteczności publicznej i mieszkaniowego budownictwa wielorodzinnego przez osoby niepełnosprawne, o których mowa w art. 1 Konwencji o prawach osób niepełnosprawnych, sporządzonej w Nowym Jorku dnia 13 grudnia 2006r., w tym osoby starsze

Projektowane roboty budowlane nie wpływają na dostęp osób niepełnosprawnych do budynku.

9. Parametry techniczne obiektu budowlanego charakteryzujące wpływ obiektu budowlanego na środowisko i jego wykorzystywanie oraz zdrowie ludzi i obiekty sąsiednie pod względem:

a) Zapotrzebowanie i jakość wody oraz ilość, jakość i sposób odprowadzania ścieków oraz wód opadowych

Bez zmian.

Odprowadzenie wód opadowych powierzchniowe na teren biologicznie czynny własnej działki.

b) Emisja zanieczyszczeń gazowych, w tym zapachów, pyłowych i płynnych, z podaniem ich rodzaju, ilości i zasięgu rozprzestrzeniania się

Projektowana inwestycja nie powoduje emisji zanieczyszczeń gazowych, płynnych lub pyłowych w stężeniach i ilościach przekraczających dopuszczalne normy i przepisy.

c) Rodzaj i ilość wytwarzanych odpadów

Ze względu na charakter inwestycji rodzaj i ilość wytwarzanych odpadów nie ulegnie zmianie.

d) Właściwości akustyczne oraz emisja drgań, a także promieniowania, w szczególności jonizującego, pola elektromagnetycznego i inne zakłócenia, z podaniem odpowiednich parametrów tych czynników i zasięgu ich rozprzestrzeniania się.

Eksploatacja budynku nie jest związana z emisją hałasu oraz wibracji, a także promieniowania, w szczególności jonizującego pola elektromagnetycznego ani innych zakłóceń.

e) Wpływ obiektu budowlanego na istniejący drzewostan, powierzchnię ziemi, w tym glebę, wody powierzchniowe i podziemne

Projektowana inwestycja nie wprowadza szczególnych zakłóceń w ekologicznej charakterystyce powierzchni ziemi, gleby, wód powierzchniowych i podziemnych. Użytkowanie obiektu pozwala na zachowanie biologicznie czynnego terenu działki poza powierzchnią zabudowaną.

10. Analiza technicznych, środowiskowych i ekonomicznych możliwości realizacji wysoce wydajnych systemów alternatywnych zaopatrzenia w energię i ciepło (w przypadku zamierzenia budowlanego dotyczącego budynku) w tym zdecentralizowanych systemów dostawy energii opartych na energii ze źródeł odnawialnych, kogenerację, ogrzewanie lub chłodzenie lokalne lub blokowe, w szczególności gdy opiera się całkowicie lub częściowo na energii z odnawialnych źródeł energii, o których mowa w art. 2 pkt 22 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2020 r. poz. 261, 284, 568, 695, 1086 i 1503), oraz pompy ciepła, określająca:

Nie dotyczy.

11. Analiza technicznych i ekonomicznych możliwości wykorzystania urządzeń, które automatycznie regulują temperaturę oddzielnie w poszczególnych pomieszczeniach lub w wyznaczonej strefie ogrzewanej (w stosunku do budynku) zgodnie z § 135 ust. 7–10 i § 147 ust. 5–7 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. z 2019 r. poz. 1065 oraz z 2020 r. poz. 1608):

Nie dotyczy.

12. Historia

Kościół p.w. Św. Józefa wzniesiono w latach 1696 -99. Z budowany został przez sprowadzonych wcześniej do Studzianny z Gostynia księży Filipin ów. Konsekrowany w 1699 roku przez sufragana gnieźnieńskiego biskupa Andrzeja Albinowskiego. Kościół powstał dla zaradzenia lokalnym potrzebom duszpasterskim, zwłaszcza dla odprawiania nabożeństw pogrzebowych, lecz również dla upamiętnienia miejsca objawienia Bogarodzicy. W XVIII wieku kościół był bogato wyposażony w paramenty liturgiczne, umieszczone w ołtarzach obrazy (m. in. Św. Józefa z Dzieciątkiem, Św. Wojciecha, Św. Filipa) z sukienkami i licznymi wotami.

Położona w pobliżu kościoła studnia pochodzi prawdopodobnie z XVIII wieku i jest zapewne obudową istniejącego tu wcześniej źródła wody, której

przypisywano cudowne właściwości już w 1673 roku. Zadaszenie studni kryte było pierwotnie gontem, a na sklepieniu znajdowało się malowidło przedstawiające Pana Jezusa z Samarytanką przy studni. Wodę dobywano wiadrem zamocowanym do łańcucha nawijanego na wał wsparty na drewnianej konstrukcji. W latach 70-tych ubiegłego wieku zastąpiono ją ręczną pompą. W XVIII wieku w sąsiedztwie kościoła wzniesiono również niewielką dzwonnice oraz kostnicę. Od końca XIX wieku kostnica wykorzystywana była sporadycznie pełniąc również funkcję magazynu. Obecne ogrodzenie cmentarza przykościelnego pochodzi z 1872 roku, o czym świadczy tablica umieszczona na ścianie dzwonnicy. Zmarłych chowano na cmentarzu prawdopodobnie do końca XIX wieku.

13. Zagospodarowanie

Zespół kościoła cmentarnego zlokalizowany jest w zachodniej części miejscowości Poświętne w odległości ok. 550 m od bazyliki i klasztoru. Teren w kształcie nieregularnego pięcioboku otoczony jest murem kamiennym, w którym umieszczono 2 bramy - frontową od wschodu i tylną od zachodu. W południowej części cmentarza zlokalizowano kościół p.w. Św. Józefa. Kostnica umieszczona jest przy wschodnim odcinku muru ogrodzeniowego - 13 m na wschód od kościoła. Studnia znajduje się na północ od kościoła w odległości ok. 8 m. Dzwonnica zlokalizowana jest w południowo wschodnim narożniku ogrodzenia cmentarza. Wzdłuż ogrodzenia, po wewnętrznej stronie występuje licznie starodrzew i samosiewy, głównie wiązy i akacje. Całość terenu jest porośnięta trawą.

Do kościoła doprowadzona jest energia elektryczna za pomocą przyłącza kablowego. Z kościoła energia doprowadzona jest do budynku kostnicy również kablem podziemnym.

14. Zasadnicze elementy wyposażenia budowlano – instalacyjnego, zapewniające użytkowanie obiektu budowlanego zgodnie z przeznaczeniem

Kościół jednonawowy z prezbiterium. Nawa główna na rzucie zbliżonym do kwadratu, dwuprzęsłowa prezbiterium węższe, prostokątne, jednoprzęsłowe. Kościół bezwieżowy, nad nawą dach dwuspadowy, nad prezbiterium również dwuspadowy,

nieduższy. Na styku obu dachów sygnaturka na rzucie kwadratu nakryta daszkiem czterospadowym. W fasadzie ozdobny barokowy szczyt wolutowy.

1. Ściany murowane z cegły ceramicznej na zaprawie wapiennej.
2. Sklepienia i stropy w prezbiterium sklepienie krzyżowe, nad nawą kolebkowe na gurtach z lunetami murowane z cegły ceramicznej na zaprawie wapiennej. Strop chóru muzycznego drewniany, belkowy.
3. Wieżba dachowa drewniana typu krokwiowo jętkowego ze ścianami stolcowymi i kozłami.
4. Pokrycie dachu dachówka ceramiczna zakładkowa, dach sygnaturki kryty blachą ocynkowaną.
5. Posadzka z prostokątnych płyt piaskowca w układzie rzędowym.
6. Drzwi zewnętrzne frontowe - dwuwarstwowe: od wnętrza deskowa-spągowa , na zewnątrz nałożona imitacja konstrukcji płycinowej
7. Okna drewniane konstrukcji krosnowej ze szkleniem jednoszybowym - w części kwater zachowały się oryginalne szyby. Skrzydła są mocowane do ościeżnic metalowymi zawleczkami od zewnątrz. W oknach elewacji bocznych dostępnych z chóru występują pojedyncze skrzydła rozwierane.

Elewacje opięte pilastrami tokańskim i zwieńczone profilowanym gzymsem.

Fasada dwukondygnacyjna rozczłonkowana pilastrami o głowicach tokańskich, na cokołach wspierającymi wyładowane belkowanie. Pośrodku fasady szczyt ze spływami, zwieńczony metalowym krzyżem. Na osi fasady główne drzwi wejściowe w obramieniu, powyżej okno w profilowanej uszakowej opasce. Po bokach dwie nisze z rzeźbami Św. Anny i Św. Joachima. Elewacja południowa i północna trzyosiowe po 2 okna w nawie i po 1 w prezbiterium. W elewacji południowej pod oknem wschodnim nawy bocznej drzwi wejściowe obramione profilowaną opaską. W elewacji zachodniej okrągłe okno umieszczone osiowo w ścianie szczytowej poddasza nad prezbiterium. W zwieńczeniu dachu na połączeniu nawy i prezbiterium wieżyczka sygnaturki nakryta czterospadowym daszkiem, z łukowo zwietrzonymi otworami z 4 stron. Gzyms wieńczący sygnaturki z fryzem kostkowym.

Kościół wyposażony jest w instalację elektryczną.

Elementy konstrukcji kościoła są w zadowalającym stanie technicznym z wyjątkiem kilku elementów wieżby dachowej. Zniszczeniu uległo natomiast wiele elementów wykończenia zewnętrznego - zwłaszcza tynki w strefie przyziemia, w strefie styku nawy i prezbiterium od północy, tynki szczytu fasady. Tynki cementowe wykonane w

strefie cokołu utrudniają dyfuzję pary wodnej pogarszając stan murów i pierwotnych tyków powyżej cokołu. Zniszczone są drzwi zewnętrzne i stolarka okienna. Kamienna posadzka wymaga oczyszczenia i konserwacji. Zniszczona korozją biologiczną jest podłoga chóru muzycznego. Występują lokalne nieszczelności pokrycia dachu oraz lokalne odkształcenie połaci północnej nad prezbiterium. Brak obróbek blacharskich parapetów zewnętrznych okien oraz styków pokrycia dachu z murami powoduje zawilgocenie substancji budynku. Instalacja elektryczna wewnątrz kościoła w strefie licznika, zabezpieczeń i tablicy rozdzielczej poprowadzona jest przypadkowo i szpeci wnętrze. Konserwacji wymaga oprawa oświetleniowa i krzyż w fasadzie.

15. Powierzchnie i kubatury

powierzchnia zabudowy	115,6m ²
powierzchnia całkowita	137, 7 m ²
powierzchnia użytkowa	81,5 m ²
kubatura	1215 m ³

16. Zagospodarowanie terenu

Nie planuje się zmian w istniejącym zagospodarowaniu terenu.

Przewiduje się jedynie niewielkie korekty profilowania gruntu w sąsiedztwie kościoła dla ukształtowania spadków do odprowadzenia wód opadowych.

15. Fundamenty

Nie przewiduje się ingerencji w istniejące fundamenty kościoła.

16. Ściany

Nie przewiduje się ingerencji w konstrukcję ścian poza koniecznymi wzmocnieniami w miejscach pęknięć poprzez zatopienie prętów spiralnych w spoinach.

16. Sklepienia i stropy

Elementy drewnianej konstrukcji stropu należy za impregnować przeciwogniowo FOBOSEM M4 oraz środkami przeciw korozji biologicznej.

17. Schody na chór

Nie przewiduje się ingerencji w schody

18. Wieżba dachowa

Całość więźby należy impregnować środkami przeciwogniowymi (np. FOBOS M4, OCEAN 441) i środkami przeciw korozji biologicznej np. (IMPREX, MYKOT EX, CUPRINOL itp.);

19. Elewacja

Podziały i dekoracje elewacji

Po uzyskaniu dostępu do ściany szczytowej (wzniesieniu rusztowań) należy przeprowadzić badania na występowanie polichromii w blendzie istniejącej pośrodku szczytu fasady i w przypadku wyniku pozytywnego dokonać konserwacji malowidła według odrębnego programu prac konserwatorskich.

Należy przeprowadzić badania tynków na występowanie detali - zwłaszcza w rejonie zwieńczenia szczytu fasady oraz spiralnych wolut w spływach szczytu.

Ewentualne korekty i uzupełnienia detali w tym rejonie opracować po wykonaniu odkrywek badawczych. Pozostałe brakujące fragmenty detali elewacyjnych w górnej strefie ściany szczytowej należy odtworzyć w oparciu o zachowane fragmenty profili według technologii prac elewacyjnych opisanej poniżej. Przewiduje się konserwację zniszczonych rzeźb drewnianych Św. Anny i Św. Joachima według odrębnego programu prac konserwatorskich.

Tynki zewnętrzne

Pomimo śladów oddziaływania wilgoci w rejonie przyziemia na zewnątrz murów nie przewiduje się na obecnym etapie wykonywania kosztownej izolacji poziomej ścian, zwłaszcza wobec braku widocznych uszkodzeń od strony wnętrza. Przewidziano jedynie wykonanie w tym rejonie nowych tynków renowacyjnych zapewniających dyfuzję pary wodnej i odpornych na krystalizację nadmiaru soli. Zabieg ten w połączeniu z wprowadzeniem systemu odprowadzenia wód opadowych z dachu i opaski wokół murów powinien zapewnić należyte utrzymanie ścian przyziemia. Niemniej konieczna jest dalsza obserwacja stanu murów przyziemia i w przypadku dalszego niszczącego działania wilgoci podjęcie w dalszym etapie decyzji o wprowadzeniu izolacji poziomej np. metodą iniekcji krystalicznej.

Należy usunąć wtórne tynki cementowe w partii cokołu oraz zniszczone tynki wapienne na wys. ok. 50 cm powyżej linii cokołu na całym obwodzie ścian zewnętrznych oraz odparzone fragmenty tynków w strefie połączenia prezbiterium i nawy od strony północnej i wykonać w ich miejscu nowe tynki renowacyjne.

Po zakończeniu prac tynkarskich należy dokonać scalenia kolorystycznego tynków zewnętrznych - malowanie elewacji. Powyższe roboty należy wykonać według opisanej poniżej technologii prac elewacyjnych.

Technologia robót elewacyjnych

Stan istniejący podłoża, a zwłaszcza jego stopień zerodowania, wysoka wodonasiąkliwość oraz skłonność do osypywania się wierzchnich frakcji nakazują bezwzględne zastosowanie wzmacniającego, głęboko penetrującego gruntowania impregnującego podłoże. Do wyboru pozostają środki rozpuszczalnikowe (organiczne lub silikonowe) lub preparaty nieorganiczne. Dobór materiałów gruntujących jest ściśle uwarunkowany wyborem dopasowanych do nich rodzajem spoiwa materiałów do wykonania wymalowań końcowych. Zabytkowy charakter obiektu, wymóg malowania produktami o dużej dyfuzyjności pary wodnej oraz obecność kwarcu w podłożu nakazują w myśl tradycyjnej szkoły konserwacji zabytków zastosowanie materiałów krzemianowych (silikatowych), z grupy np. Caparol Sylitol, na spoiwie z potasowego szkła wodnego. Produkty tej grupy są oparte na chemii nieorganicznej, posiadają z górą 100-letnią historię stosowania, a ponadto występują w bardzo szerokim wachlarzu środków gruntujących, podkładów wypełniających i farb nawierzchniowych o dostatecznie szerokiej palecie kolorów.

Przygotowanie podłoża.

W celu należytego przygotowania podłoża pod dalsze zabiegi renowacyjne należy kolejno:

- odbić i usunąć wszystkie odspojone, luźne i zmurszałe fragmenty tynku oraz ewentualnie także muru, aż do zdrowej konstrukcji ściany,
- wymienić, a w razie braku takiej konieczności naprawić obróbki blacharskie (omówione w dalszej części),
- oczyścić i ewentualnie poszerzyć występujące rysy,
- większe powierzchnie o małej chropowatości, przeznaczone pod nałożenie nowego tynku ponakuwać w celu zapewnienia zwiększonej przyczepności do podłoża,
- zmyć całość podłoża wodą (zimną, a w razie potrzeby - gorącą) pod wysokim ciśnieniem, usuwając osypujące się frakcje tynku.

Gruntowanie podłoża.

Oczyszczone i przygotowane w powyższy sposób podłoże należy zagruntować preparatem Caparol Sylitol Koncentrat rozcieńczonym wodą w proporcji 2: 1 (2 cz. obj. materiału : 1 cz. obj. wody). Materiał, w ilości ok. 150 ml koncentratu na powierzchnię

1 m², nakładać jednokrotnie wałkiem, pędzlem lub natryskiem i pozostawić przed dalszymi zabiegami do całkowitego wyschnięcia.

Wypełnianie rys i ubytków, tynkowanie uzupełniające.

Ubytki i rysy w zależności od ich rozmiarów należy wypełnić i naprawić:

- w przypadku rys większych grubości i odtwarzania ubytków tynku - wapiennymi i wapienno- cementowymi zaprawami tynkarskimi o składzie maksymalnie zbliżonym do składu istniejącego tynku (możliwe jest zastosowanie gotowej lekkiej zaprawy wapienno - cementowej CT70 firmy Caparol lub innej zaprawy z użyciem wapna trasowego np. firmy TUBAG - użycie takich zapraw pozwoli uniknąć niepożądanych skurczów materiału).
- w przypadku mniejszych grubości - przystosowanymi do tego celu elewacyjnymi masami szpachlowymi (np. Caparol Capalith Fassadenspachtel P lub drobnoziarnistą Caparol Capalith Fassadenfeinspachtel P względnie POLYMEN 2100 firmy DEITERMANN),
- nowe tynki w partiach cokołu wykonać przy użyciu gotowych tynków renowacyjnych - porowaty tynk podkładowy - Caparol Capatect 031 WTA i renowacyjny tynk nawierzchniowy - Caparol Capatect 032 WTA na obrzutka szczepnej - Caparol Capatect 030
- Oględziny obiektu nie wskazują na występowanie „żywych” rys konstrukcyjnych - posiadających czynną przyczynę uszkodzeń. Potwierdzenie tej tezy winno przynieść możliwie wczesne założenie plomb kontrolnych, np. gipsowych i ich obserwację.

Napraw zniszczonych detali sztukatorskich i profili ciągnionych należy dokonać używając zaprawy sztukatorskiej STUCCOCO Guf3 SG 87 firmy BAYOSAN lub zaprawy cementowo - wapiennej z użyciem drobnego płukanego piasku, z HYDROBETEM w ilości 1, 5% w stosunku do masy cementu.

Szablony do profili i formy do odlewów winny wiernie odtwarzać wykrój zachowanych detali.

Powierzchnie poziome tynku nie przewidziane do pokrycia obróbkami blacharskimi należy zabezpieczyć przeciwwilgociowo elastycznym szlamem np. AQUAFIN 2K firmy SCHOMBURG lub podobnym.

Należy przestrzegać zgodnych ze sztuką budowlaną lub podanych przez producenta dopuszczalnych grubości jednorazowych warstw materiału.

Po zakończeniu naprawy rys i ubytków oraz po związaniu i wyschnięciu użytego materiału, ale nie wcześniej niż po 10 dniach na każdy cm grubości ubytku wypełnionego zaprawą wapienno - cementową lub po 7 dniach, w przypadku użycia wyżej opisanych mas szpachlowych, miejsca napraw należy ponownie zagruntować jak w powyższym opisie gruntowania, w celu ujednolicenia chłonności podłoża.

Szpachla podkładowa

Po wykonaniu wyżej opisanej czynności należy nałożyć na całą powierzchnię preparat zwiększający przyczepność (mostek szczepny) - Caparol Putzgrund 610. Na tak przygotowane podłoże nakładamy, również na całą powierzchnię szpachlę Caparol Capalith Fassadenspachtel P w celu ujednolicenia warstwy tynku przed przystąpieniem do prac malarskich. Grubość omawianej szpachli powinna wynosić ok. 3 mm.

Malowanie podkładowe.

Malowanie podkładowe należy wykonać jedną z grubowarstwowych farb mostkujących rysy:

- Caparol Sylitol Minera, w ilości ok. 0,6 + 0,8 kg/m²,
- lub Caparol Sylitol Compact, w ilości ok. 0,30 + 0,35 l/ m²,

nakładając ją pędzlem, jedno krotnie, równomiernie i obficie wcierając w podłoże.

Powyższe farby zawierają mączkę kwarcową o odpowiednio grubszej i drobniejszej granulacji, przez co stanowią typ materiałów silnie wypełniających (szlamujących). Pozwala to zarówno dokładnie wypełnić nierówności podłoża oraz pomniejsze rysy, jak i ujednolicić fakturę podłoża nadając jej, także na fragmentach zbyt gładkich, pożądany wygląd - np. elewacji o wyraźnym rysunku pociągnięć pędzla.

W miarę możliwości należy starać się o użycie farby podkładowej zabarwionej na kolor zbliżony do ostatecznej kolorystyki elewacji. Uzyskana zostanie w ten sposób korzyść polegająca na stworzeniu grubszej, a tym samym trwalszej powłoki elewacyjnej o stabilnej barwie, niezmienniej z upływem czasu.

Malowanie nawierzchniowe.

Malowanie nawierzchnio we należy wykonać farbą elewacyjną Caparol Sylitol Finish, nakładając ją równomiernie (np. wałkiem, pędzlem lub natryskiem) na podłoże, dwukrotnie, każdorazowo w ilości ok. 0,15 - 0,20 l/ m².

Nakładając kolejne warstwy farby, przestrzegać konieczności odczekania na wyschnięcie warstwy poprzedniej oraz stosować zasadę rozprowadzania kolejnych warstw „na krzyż”. Nakładanie ostatniej, wierzchniej warstwy farby na leży wykonywać na wydzielonych, ciągłych powierzchniach fasady jednym ciągiem, tzn. metodą „mokre na mokre”. Ma to na celu uniknięcie widocznych połączeń na stykach materiału świeżego z zaschniętym, często zauważalne np. w poziomach podestów rusztowań.

Wskazówki ogólne.

Podczas prac tynkarskich i malarskich nie dopuszczać do przedwczesnego wyschnięcia nakładanych materiałów wskutek np. bezpośredniego działania promieni słonecznych lub wiatru, a także chronić je przed deszczem, stosując osłony na rusztowaniach.

Należy przestrzegać minimalnych temperatur podłoża i otaczającego powietrza podczas pracy materiałami krzemianowymi (+ 8°C), zarówno przy ich nakładaniu jak i twardnieniu.

Do ewentualnego rozcieńczania materiałów krzemianowych w celu np. drobnej korekty konsystencji nie wolno używać wody, lecz mieszaniny gruntującej jak w punkcie dotyczącym gruntowania i tylko w stosunku dozwolonym przez producenta materiałów. W sprawach wątpliwych konsultować się z doradcą technicznym producenta materiałów.

19. OKNA

Należy odtworzyć okna z przełożeniem zachowanych szyb. Nowe okna wykonane będą z drewna konstrukcji krosnowej - stałe z rozwieranymi pojedynczymi skrzydłami jedynie w strefie chóru według rysunku detalu.

20. Zewnętrzne parapety okien

Wykonać nowe parapety zewnętrzne okien z blachy tytanowo - cynkowej;

21. Drzwi zewnętrzne

Główne drzwi wejściowe i drzwi boczne należy poddać konserwacji w następujący sposób: W pierwszej kolejności należy usunąć istniejące warstwy malarskie. Zaleca się zastosowanie metod chemicznych z możliwie minimalną ilością metody mechanicznej dla maksymalnego zachowania detali. Najbardziej zniszczone fragmenty zaleca się wymienić na nowe (dolne ramiaki skrzydeł, listwy przymykowe i progi). Pozostałe ubytki należy uzupełnić flekami z drewna, a niewielkie pęknięcia szpachlówką stolarską. Brakujące fragmenty detali należy zrekonstruować na podstawie zachowanych oryginałów. Odnowione elementy wrót należy malować możliwie cienką warstwą kryjącej farby do drewna (dla zachowania widocznej faktury usłojenia drewna) w jasnych odcieniach brązu. Okucia po oczyszczeniu malować farbą antykorozyjną do metalu i farbą nawierzchniową w kolorze grafitowym o fakturze półmatowej.

23. Pokrycie dachu

Przewiduje się wymianę uszkodzonych dachówek.

Przewidziano wprowadzenie rynien i rur spustowych z blachy tytanowo - cynkowej

Na ukośnych krawędziach połaci dachowych od zachodu należy wykonać deski wiatrowe obrobione blachą cynkowo - tytanową

Na wierzchu ściany szczytowej i na jej styku z pokryciem wykonać obróbki blacharskie z blachy cynkowo - tytanowej. UWAGA w przypadku wszystkich obróbek należy wykonać pasy usztywniające z blachy ocynkowanej gr. 0,8 mm klejone klejem bitumicznym ENKOLIT firmy ENKE.

Istniejący krzyż stalowy należy poddać renowacji - oczyszczenie, malowanie farbą antykorozyjną i farbą nawierzchniową do metalu w kolorze czarnym względnie

wykonać nowy krzyż z płaskowników stalowych według istniejącego wzoru. Należy wykonać nową kulę z blachy u podstawy krzyża.

24. Opaska

Teren wokół kościoła należy wyprofilować na szerokości ok. 3 m tak, by uzyskać spadek od ścian na zewnątrz (zdjęcie części gruntu i rozplantowanie poza sąsiedztwem budynków)

Przewidziano wykonanie wokół ścian zewnętrznych szczelnej opaski betonowej szerokości 60 cm, gr. 10-15 cm, na warstwie ubitego piasku wykończonej od zewnątrz prostokątnymi płytami z piaskowca gr. 4 cm .

17. Warunki wykonania robót

- wszystkie roboty bud. - mont. prowadzić pod nadzorem osoby uprawnionej zgodnie ze sztuką budowlaną oraz warunkami technicznymi wykonania i odbioru robót bud.
- do budowy należy stosować wyroby dopuszczone do obrotu i stosowania w budownictwie, które posiadają certyfikaty na znak „CE” lub deklarację zgodności z PN/B.
- ewentualne zmiany w projekcie można dokonać jedynie za aprobatą projektanta na warunkach urzędu wydającego pozwolenie na budowę i jednoczesnym odnotowaniem ich w dzienniku budowy.
- ze względu na specyfikę prowadzonych robót budowlanych kierownik budowy przed przystąpieniem do robót budowlanych obowiązany jest zapewnić dla projektowanej inwestycji plan „bioz” zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 27.08.2002r. (Dz. U. Nr 151, poz. 1256) ze szczególnym zwróceniem uwagi na roboty budowlane, których charakter, organizacja lub miejsce prowadzenia stwarza szczególnie wysokie ryzyko powstania zagrożenia bezpieczeństwa i zdrowia ludzi, a w szczególności przysypania ziemią lub upadku z wysokości.
- rozwiązania projektowe zapewniają możliwość utrzymania właściwego stanu technicznego obiektu. Do obowiązku użytkownika należy utrzymanie właściwego stanu technicznego obiektu po przekazaniu go do użytkowania, przeprowadzanie odpowiednich przeglądów, ocen oraz

bieżących remontów, wymaganych przez prawo. Do obowiązków właściciela należy również prowadzenie książki obiektu budowlanego zgodnie z wytycznymi określonymi przez prawo.

PROJEKTANT:

mgr inż. arch. Katarzyna Adamska
spec. architektoniczna bez ograniczeń
nr upr. 418/SWOKK/2021

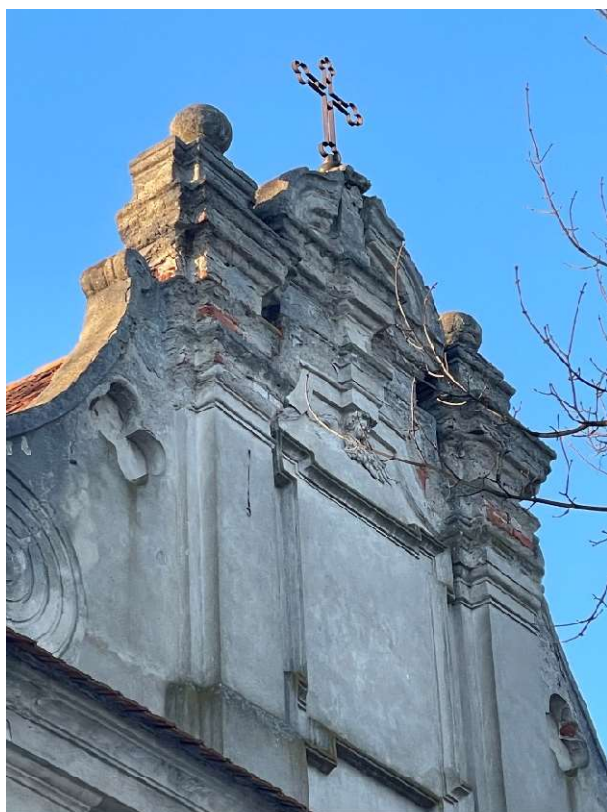
mgr inż. Marek Trębarczyk
spec. konstrukcyjno – budowlana bez
ograniczeń
nr upr. LOD/0620/POOK/06

Opoczno, styczeń 2024 r.

DOKUMENTACJA FOTOGRAFICZNA

Widok na elewację wschodnią i południową

Widoczne zniszczenia elewacji południowej

Widok na elewację północną

Widok na elewację zachodnią

Widok okna

Widok drzwi bocznych

Widoczne zniszczenia spowodowane brakiem rynien i rur spustowych

Widoczne zniszczenia spowodowane brakiem rynien i rur spustowych

Widoczne pęknięcia i ubytki tynku

Widoczne pęknięcia i ubytki tynku

Widoczne pęknięcia i ubytki tynku

Widoczne pęknięcia tynku oraz zniszczenia dachówki

Widoczne odspojenia tynku